

عصر فروبستگی

عبدالجواد موسوی

شاعر و روزنامه‌نگار

مدت‌هاست به این می‌اندیشم که چه چیزی می‌تواند مایه انسجام و وحدت جامعه ایرانی شود؟ از یک مفهوم انتزاعی سخن نمی‌گویم. از چیزی حرف می‌زنم که توانست روز سوم خردادماه ۱۳۶۱، میلیون‌ها ایرانی را به خیابان بیاورد و همه آن‌ها را به پایکوبی و شادی وادارد. از اتفاقی حرف می‌زنم که هشتم آذرماه ۱۳۷۶، همه ایرانی‌ها را فارغ از هر نوع عقیده‌ای گرد هم آورد تا سرود پیروزی و سرمستی سردهند. در تاریخ این چهل‌وپنجدسال اخیر فقط همین دو مورد را داشتیم. ۱۳ دی‌ماه ۹۸ هم می‌توانست سومین آن باشد که خیلی زود به خاطره‌ای... بگذاریم و بگذریم. قریب به نیم‌قرن و آن‌وقت همین دو خاطره جمعی - به‌معنای حقیقی کلمه- برای یک ملت بزرگ و یک کشور پهناور، خیلی کم است. تازه بسیاری از هم وطنان ما یعنی بچه‌های دهه هفتادی، هشتادی و نودی از آن روزها هیچ خاطره‌ای در ذهن ندارند. ترجمه ساده‌تر این حرف یعنی؛ ما اوضاع خوبی نداریم؛ به‌دلیل اتفاقات تلخی که این روزها دور و برمان می‌افتد، بلکه به این دلیل که هیچ‌کدام از این اتفاقات نمی‌تواند به احیای ما منجر شود. هر اتفاقی از توفیق یک فیلم در جشنواره‌ای خارجی تا قتل فجیع یک دختر جوان، بهانه‌ای می‌شود برای دوقطبی شدن جامعه‌ای که روزبه‌روز ازم گسسته‌تر و متلاشی‌تر می‌شود. جامعه‌ای که حتی به خودش هم دروغ می‌گوید و از هر چیزی بهانه‌ای می‌تراشد برای کین‌توزی و انتقام‌کشی. همین روزها بیژن اشتری به رحمت خدا رفت. مترجمی که بیش از ترجمه‌هایش به‌دلیل مواضع سیاسی رادیکال‌ش در فضای مجازی شهرت یافته بود. وقتی خبر درگذشت بیژن اشتری منتشر شد، چنان شیون و ماتمی در فضای مجازی به راه افتاد که مگو و مهر س. خیلی‌ها از فقدان یک اندیشمند و متفکر در فضای فکر و فرهنگ ایران سخن راندند و درگذشت او را به ایران و ایرانی تسلیت گفتند. من که از این فضای ریاکارانه و متقلبانه خنده‌ام گرفته بود اما با خودم گفتم دستکم حُسن این همه‌سوز و بریز، یک تشییع جنازه باشکوه است. تشییع جنازه‌ای که می‌تواند کفاره‌ای باشد بر آن همه سال ناپایده گرفتن کار فرهنگی بی‌مزد و منت. اگر این جماعت، بیژن اشتری را از صفحه اینستاگرامی‌اش و مواضع تند و تیزش می‌شناسند، من او را دستکم از ۳۰ سال پیش می‌شناسم. از جشنواره فیلم فجر و فعالیت‌های ژورنالیستی‌اش. از همین ترجمه‌هایی که پیش از این سال‌های اخیر، کمتر کسی سراغشان را می‌گرفت. با خودم گفتم خدا را شکر که بالاخره یکی از قبيله فرهنگ، از مظلومیت درآمد. اما با دیدن تصاویر مراسم تشییع جنازه بیژن فهمیدم، در کماکان بر همان پاشنه‌ای می‌چرخد که پیش از این می‌چرخید. حقیقت ماجرا این است که برای مشتاقان شرکت در کارناوال دوقطبی‌سازی و دوقطبی‌بازی، نه بیژن اشتری مهم است و نه ترجمه‌ها و نوشته‌هایش. مهم این است که بتوان موضوعی تازه پیدا کرد برای دامن‌زدن به بازی چندش‌آوری که پایان ندارد. ممکن است بگویند، بیژن اشتری مخاطب خاص دارد و انتظار نباید داشت تا همه مردم درگیر چنین موضوعی شوند. حق با شماست اما در مواردی که موضوع عام مردم هم می‌شود اوضاع بهتر از این نیست. قتل خانم الهه حسین‌نژاد در روزگاری که نه فوتبال، نه سیاست و نه هیچ اتفاق دیگری نمی‌تواند برای ما موضوعی مشترک بسازد، می‌توانست همه ما را حول یک محور گرد آورد و آن را به مصیبتی همگانی بدل کند. اما این قتل وحشتناک هم نتوانست جبران مافات کند و این جامعه پراکنده و گسسته را منبسط سازد. اینجااست که باید ترسید. با همه وجود باید ترسید. جامعه‌ای که از قتل یک دختر جوان هم بهانه‌ای می‌سازد برای چنگ و دندان نشان‌دادن به حریفان و رقیبان، جامعه‌ای است که دیگر هیچ چیزی نمی‌تواند او را سر عقل بیاورد؛ مگر خضر مبارک پی‌فرایدم. می‌دانم در این روزگار نمی‌توان به معجزه امیدوار بود اما چاره دیگری نمی‌شناسم. یعنی عقلم قد نمی‌دهد. عصر فروبستگی دیرگاهی است که فرا رسیده است و از هر طرف که می‌روی جز وحشت و ناامیدی روی نمی‌نماید. با این حال به قول بیدل دهلوی: بی‌اختیار مردن و ناچار زیستن، تنها انتخاب ماست. مادام که نفس می‌کشیم چاره‌ای نداریم جز این که بیاندیشیم به زیستنی در خور شأن و منزلت آدمی. به این که چگونه می‌توان از قهر و کین‌توزی فاصله گرفت و انسان را حرمت نهاد.

۱۶ ساعت

24 HOURS

hammihanmedia@gmail.com
@Hammihanonline

• صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی
• مشاوران: عباس‌عبدی و احمدزیدآبادی
• سردبیر: محمدجوادروح • معاون سردبیر: مهرداد خدیر • دبیر آنلاین: شبنم رحمتی
• دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد) • آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)
• علی‌ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • الناز محمدی (جامعه) • آرش خاموشی (عکس)
• مدیراداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری
• مدیر هنری: مهدی قربانی تبار
• هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • حروفچینی و ویراستاری: شهرام هادی

• تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸
• لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • تلفن چاپخانه: ۰۲۱۴۶۸۲۱۱۱۴ • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۶۱۹۳۳۰۰۰

تغییرات ایتالیایی

روبرتو پیاتزا دو بازیکن قدیمی تیم ملی را خط زد

تا «لیگ ملت‌ها» اولین تجربه برخی بازیکنان جوان ایرانی باشد

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی هم‌میهن

تیم ملی والیبال ایران بعد از نتایج نه‌چندان مطلوب در رقابت‌های بین‌المللی اخیر و البته غیبت در المپیک توکیو، این‌بار در اندیشه حضوری موفق در رقابت‌های لیگ ملت‌هاست. با استخدام مربی‌رنک ۱۲ دنیا که اصالتاً ایتالیایی است، فدراسیون والیبال ایران قصد دارد تجربه خوب گذشته را یک‌بار دیگر تکرار کند. پیاتزا که در اولین گام، برخی ستاره‌های مطرح ایران را خط‌زد تا به جوان‌هایشتر بازی برسد، تا این لحظه رضایت فدراسیون والیبال را جلب کرده است. هر چند با یک مسابقه نمی‌توان عیار این مربی و دانش‌اش را سنجید و بررسی کرد اما باتوجه به عملکرد او در تیم‌های قبلی و تجربه‌ای که طی دودهمه اخیر کسب کرده، می‌توان به تیم ملی والیبال امیدوار بود. مدت‌ها بود شور و شغف خیابانی در بین مردم برای رشته والیبال از بین رفته بود، اما حالا می‌توان روزنه امیدی را در بازیکنان تازه‌وارد متصور شد. در این گزارش قصد داریم از آخرین وضعیت تیم ملی والیبال ایران برای حضوری قدرتمند در مسابقات لیگ ملت‌ها بنویسیم.

▼ اقدام جسورانه؛ با تاجر به‌ها و قدیمی‌ها خط خوردند

روبرتو پیاتزا، سرمربی جدید تیم ملی والیبال ایران که اکثر بازیکنان ایرانی را می‌شناسد، در اقدامی جسورانه، دو بازیکن قدیمی و باسابقه ایران را به تیم ملی دعوت نکرد. در شرایطی که بسیاری انتظار داشتند میلاد عبادی‌پور، ستاره باتجربه والیبال ایران، بار دیگر به اردوی تیم ملی دعوت شود و بازوبند کاپیتانی را همچون سال‌های گذشته بر بازوبند، روبرتو پیاتزا باید یک تصمیم غیرمنتظره، نام این بازیکن را در فهرست دعوت‌شدگان قرار نداد. میلاد که فصل بسیار خوبی را در لیگ لهستان پشت‌سر گذاشته بود، در اقدامی غیرمنتظره از سوی سرمربی ایران به اردوی پایانی و لیست نهایی ایران برای حضور در لیگ ملت‌ها دعوت نشد تا شگفتی این تیم تکمیل شود. با غیبت عبادی‌پور، همچنین سیدمحمد موسوی، دیگر چهره باتجربه تیم ملی، اکنون روبرتو پیاتزا با چالشی جدی برای انتخاب رهبر جدید تیم‌اش روبه‌رو شده است. یکی از بازیکنانی که می‌تواند بازوبند کاپیتانی را بر دست ببندد، آرمان صالحی، تنها بازیکن بالای ۳۰ سال در ترکیب تیم ملی است که سال گذشته نیز در بخشی غیرقابل انتظار در تیم ملی ایران در مسابقات لیگ ملت‌ها داشت و از معدود خوب‌های ایران در این رقابت‌ها بود. از سوی دیگر جواد کریمی، پاسور خوش‌فکر تیم ملی که سابقه حضور در المپیک توکیو را نیز در کارنامه دارد، می‌تواند باتوجه به تجربه بین‌المللی‌اش، یکی دیگر از گزینه‌های جدی این مسئولیت مهم باشد.

▼ باز هم پخش غیرقانونی

پیش از شروع مسابقات لیگ جهانی، خبری در رسانه‌های داخلی منتشر شد که استرس زیادی را به بازیکنان تیم ملی ایران منتقل کرد. شایعه پخش نشدن مسابقات تیم ملی والیبال ایران از شبکه‌های داخلی ایران باعث شد تا روحیه بازیکنان تیم ملی، در آستانه شروع این مسابقات حساس و مهم، کاهش پیدا کند. ماجرا از این قرار است که تیم ملی والیبال ایران به دلیل مسائل مربوط به حق پخش در آستانه جریمه یک‌میلیون دلاری و حذف از لیگ ملت‌های والیبال قرار گرفته است. پخش زنده مسابقات تیم ملی والیبال ایران در لیگ ملت‌های والیبال، تحت‌تهدید جدی قرار گرفته است. طبق اطلاعات موق، صداوسیما ایران بعد از گذشت یک‌سال، هنوز بدهی مربوط به قرارداد حق پخش مسابقات را با فدراسیون جهانی والیبال تسویه نکرده، همچنین در سال جدید نیز قصد ندارد قرارداد جدیدی منعقد کند.

همین موضوع باعث شد تا فدراسیون جهانی والیبال در فاصله یک‌روز تا آغاز این مسابقات، هشدار جدی دهد که در صورت پخش غیرقانونی مسابقات

توسط ایران، فدراسیون والیبال ایران با جریمه سنگین یک‌میلیون دلاری و چپاسا اخراج از این مسابقات روبه‌رو شود. نکته عجیب این است که چرا وقتی براساس قرارداد امضاءشده، فدراسیون والیبال ایران بدهی یک‌میلیون دلاری را تسویه نکرده، قرارداد جدیدی هم برای فصل جدید این مسابقات در سال ۲۰۲۵ امضاء نکرده است؟ اهمیت بازی‌ها به‌یکباره برای فدراسیون والیبال ایران کاهش یافته که قرارداد جدیدی امضاء نشده است؟ در صورت جریمه یک‌میلیون دلاری، ضربات جبران‌ناپذیری به والیبال ایران زده می‌شود و بعد از گذشت ۱۲ سال، برای اولین سالی است که پخش این مسابقات بسیار مهم در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته است. البته باید خوش‌شانس باشیم که تیم ملی ایران که روزهای خوبی را تا پیش از شروع این مسابقات پشت‌سر گذاشته، از این رقابت‌ها اخراج نشود.

▼ دوازدهمین مربی برتر دنیا روی نیمکت ایران

مدت‌ها بود که فدراسیون والیبال ایران نمی‌توانست مربی بزرگی را روی نیمکت تیم ملی قرار دهد و حتی برای مدتی به‌سمت مربی ایرانی تغییر عقیده داد اما متوجه شد، نمی‌توان به اجبار با تیم‌های بزرگ دنیا بدون دانش کافی روبه‌رو شد به همین دلیل براساس تجربه موفق قبلی، سراغ مربی‌ای رفتند که تجربه بین‌المللی کافی در کارنامه خود دارد و می‌تواند با بازیکنان باتجربه و بعضاً باغی هم کار کند. روبرتو پیاتزا، سرمربی جدید تیم ملی والیبال ایران، با سابقه‌ای درخشان در دنیای والیبال، یکی از مربیان برتر جهان محسوب می‌شود. او در فصل ۲۰۱۱-۲۰۱۰ با تیم سبیلی ترویسو ایتالیا، قهرمان کاپ اروپا شد و نام خود را به‌عنوان یکی از مربیان موفق تثبیت کرد. پس از آن، در فصل ۲۰۱۳-۲۰۱۲ با هدایت تیم بره بانکا ایتالیا، نایب‌قهرمان لیگ قهرمانان اروپا شد. در سال‌های ۲۰۱۹-۲۰۱۶، پیاتزا با تیم مودنا ایتالیا به قهرمانی سوپرکاپ ایتالیا دست یافت و در فصل ۲۰۱۶-۲۰۱۵ با تیم المپیکوس یونان، قهرمان جام حذفی یونان شد. در ادامه، فصل ۲۰۱۸-۲۰۱۷ برای او با تیم اسکرابلخاتوف لهستان، به قهرمانی سوپرکاپ و لیگ برتر لهستان منجر شد. او در فصل ۲۰۱۹-۲۰۱۸ بار دیگر با تیم اسکرابلخاتوف، قهرمانی سوپرکاپ لهستان را تجربه کرد و در فصل ۲۰۲۱-۲۰۲۰ با تیم میلانو ایتالیا، قهرمان چلنج کاپ اروپا شد. پیاتزا علاوه بر این افتخارات، سابقه مربیگری تیم‌های ملی قطر (۲۰۱۶)، هلند (۲۰۲۴-۲۰۱۹) و کمک‌مربیگری تیم ملی روسیه (۲۰۱۰-۲۰۰۹) را در کارنامه خود دارد. او هم‌اکنون در رتبه دوازدهم مربیان برتر جهان قرار دارد و به‌دنبال موفقیت‌های جدید با تیم ملی والیبال ایران است.

▼ تغییر نسل از لیگ ملت‌ها

تیم ملی والیبال ایران، دیگر مثل گذشته شور و نشاط را به کوچه و خیابان نمی‌آورد. تغییر نسلی که با تکرار موفقیت‌های قبلی همراه نشد، انگیزه مردم را از دنبال کردن مسابقات تیم ملی والیبال ایران کاهش داد. این‌بار اما با یک مربی ایتالیایی باتجربه، فدراسیون والیبال قصد دارد روند موفقیت‌آمیز گذشته را تکرار کند. تغییر نسل با مربی ایتالیایی آغاز شده و اتفاقاً به‌خاطر همین موضوع است که خبرنگاران برزیلی و رسانه‌های داخلی این کشور با تعجب به ترکیب تیم ملی ایران نگاه می‌کنند و باور نمی‌کنند که برخی از ستاره‌های ایران در لیست نهایی حضور ندارند. به‌نظر می‌رسد غیبت بازیکنانی همچون علی‌رضضانی، امیرحسین ساداتی و... در هفته اول لیگ ملت‌های ۲۰۲۵ باعث شده است که آنها بیش‌ازپیش پیگیر شرایط تیم ایران باشند. والیبال ایران طی دوسال اخیر فرازوفروزد زیادی را پشت‌سر گذاشته؛ ناکامی در المپیک، نتایج ضعیف در لیگ ملت‌ها و از دست‌دادن جایگاه سنتی در آسیا، باعث شده تا این‌بار توجه ویژه‌ای از سوی مسئولان و البته مردم به این مسابقات شود. انتظار می‌رود تیم ملی ایران در مرحله نخست این رقابت‌ها با کسب نتایج قابل قبول، مسیری را آغاز کند که به دور حذفی صعود کند. گفتنی است، تیم ملی والیبال ایران در دو دیدار تدارکاتی که مقابل ایتالیا داشت، یک‌بار با حساب‌سه بر دو، پیروز شد و یک‌بار با نتیجه سه بر صفر، مسابقه را واگذار کرد.

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی

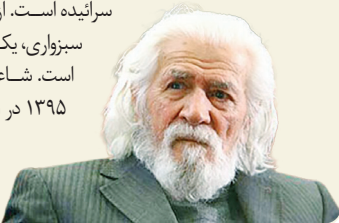
• مشاوران: عباس‌عبدی و احمدزیدآبادی
• سردبیر: محمدجوادروح • معاون سردبیر: مهرداد خدیر • دبیر آنلاین: شبنم رحمتی
• دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد) • آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)
• علی‌ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • الناز محمدی (جامعه) • آرش خاموشی (عکس)
• مدیراداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری
• مدیر هنری: مهدی قربانی تبار
• هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • حروفچینی و ویراستاری: شهرام هادی

• تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸
• لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • تلفن چاپخانه: ۰۲۱۴۶۸۲۱۱۱۴ • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۶۱۹۳۳۰۰۰

چهره

درگذشت شاعر انقلاب

حسین آقامتحتی، مشهور به حمید سبزواری، در چنین روزی در سال ۱۳۹۵ درگذشت. چهره‌ای که او را به شاعر انقلاب هم می‌شناسند. اوزاده سبزواری سال ۱۳۰۴ بود. پدرش قریحه‌شاعری داشت وجدش هم شاعر بود. سبزواری از ۱۴ سالگی به سرودن شعر پرداخت و اشعارش در دفتر شعری با نام فریادنامه در همان سبزواری منتشر شد. در سال ۱۳۳۱ جذب آموزش‌وپرورش شد و به معلمی پرداخت اما پس از کودتای ۲۸ مردادماه از شغل معلمی کنار گذاشته شد. مدتی در شرکتی در حوزه سنگ معدن و دوره‌ای نیز در بانک کار می‌کرد تا اینکه سال ۱۳۵۷ به تهران رفت. با پیروزی انقلاب، او و شعرهایش بیشتر موردتوجه قرار گرفتند. تا آنجا که شعرهای او را شناسنامه زمانمند انقلاب نامیده‌اند. سبک شعری او، حماسی، عرفانی اعم از قصیده، غزل، دوبیتی، رباعی و شعر نبود. سروده‌هایی مانند «آمریکا، آمریکا، ننگ به نیرنگ تو»، «خمینی ای امام»، «این بانگ آزادی» را سبزواری سرانیده است. از مجموعه آثار به‌جامانده از سبزواری، یک مجموعه آثار منتشر شده است. شاعر انقلاب در ۲۲ خردادماه ۱۳۹۵ در ۹۱ سالگی به‌دلیل کهولت سن و وخامت بیماری درگذشت.

کتابخانه

شر؛ چالشی در درک جهان

همواره تهدیدی برای عقل انسانی و موضوعی پرمناقشه بوده است. از زلزله لیسبون در قرن هجدهم تا هولوکاست و تروریسم معاصر، درک ما از شر دستخوش تحولات فراوانی شده است. سوزان نیزمن فیلسوف ونویسنده آمریکایی در کتاب «شر در اندیشه مدرن»، تاریخ اندیشه مدرن را از دریچه تقابل فلسفه با مسئله شر بازنویسی می‌کند و نشان می‌دهد چگونه این مفهوم به پرسشی بنیادین برای فیلسوفان، از لایبنیتس و ولتر تا روسو و آرت، بدل شده است. این کتاب چهار فصل «آتش از آسمان»، «محکوم کردن معمار»، «پایان یک توهم» و «آواره» و یک موخره دارد. سوال اصلی نویسنده که حوزه پژوهشی‌اش فلسفه اخلاق و سیاست و تاریخ فلسفه مدرن است، این است: آیا تاریخ اندیشه در باب شر می‌تواند چهار چوبی برای اندیشیدن در باب زمان حال فراهم کند. او در این کتاب تاریخ فلسفه مدرن را از جنبش روشنگری تا به‌روز را از نظر کنارآمدن با شر روایت می‌کند. کتاب شر در اندیشه مدرن را حسین نیکبخت ترجمه کرده و با قیمت ۵۸۰ هزار تومان به بازار آمده است.

نام کتاب: شر
در اندیشه مدرن

نویسنده:

سوزان نیزمن

انتشارات: برج

تاریخ

اعلام استقلال نافر جام فیلیپین

در ۱۲ ژوئن ۱۸۹۸ در شهر کاپویت فیلیپین اعلامیه‌ای با عنوان اعلامیه‌پایان انقلاب فیلیپین و استقلال این کشور از استعمار اسپانیا، توسط امیلیو آگونیلادو، یکی از دو رهبر اصلی انقلابیون فیلیپینی که از آگوست ۱۸۹۶ در مبارزه با اسپانیا بودند، قرائت شد. این انقلاب زمانی علنی شد که مقامات اسپانیایی، سازمان مخفی ضداستعماری با نام کاتیپونان را کشف کردند. با کشف این سازمان که در پی استقلال از اسپانیا از طریق مبارزه مسلحانه بود، شورش تمام کشور را فراگرفت. این شورش‌ها با اختلافات درونی انقلابیون و سرکوب اسپانیافرونیشت، اما وقتی میان اسپانیا و آمریکا در خلیج منیل، جنگی درگرفت و آمریکایی‌ها مانیل را تصرف کردند، انقلابیون فیلیپینی زمان را مغتنم شمردند و اعلامیه استقلال را منتشر کردند. این اعلامیه البته مورد پذیرش اسپانیا و آمریکا قرار نگرفت. در قطعنامه پاریس در همان سال، ضمن خاتمه‌دادن به جنگ آمریکا و اسپانیا، اداره فیلیپین به آمریکا واگذار شد و بدین ترتیب در چهارم فوریه ۱۸۹۹، نبرد منیل بین نیروهای فیلیپین و آمریکا درگرفت. با این‌همه این نبردها نیز به استقلال فیلیپین منجر نشد و استقلال و رسمیت کشور فیلیپین تا سال ۱۹۴۶ طول کشید.